

בס"ד כד' תמוז ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 19: 23
צאת השבת - 20: 14
רבנו תם - 21: 07
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 972
@ ר"ח מנחם אב יחול בע"ה ביום שישי הבעלי"ט.
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה, לבשורות טובות ישועות ונחמות, אמן.
@ להקדשת העלון או השיעור בלויין : 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידון : "דברי ידמיהו"
(ירמיה א')
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
מלנייני הפרשיה:

פרשת מטות

📖 "אך את הזהב ואת הכסף"
דרשו חז"ל "אך" להוציא את החלודה, שצריך לנקות היטב את הכלי. ובעלי המוסר אומרים, שכתוב בשבת "אך את שבתותי תשמורו", וגם ביו"ט כתוב "אך ביום הראשון", "אך שמח", כי צריך גם לנקות את החלודה מלבו, לפני שבת ויו"ט, ולעשות תשובה.

↔ פרשת נדרים.
↔ מלחמת בני ישראל במדיינים.
↔ בקשתם של בני ראובן ובני גד.

📖 "זחנו זעבור חלוצים לפני ה'
למה לא אמרו "אנחנו"? מתרץ רבינו בחיי מפני שהיו בני גד בעלי הכח וגבורה בכל המקומות לטרורף טרף האויבים, ושבו עצמם בלשון "חלוצים לפני ה'", לכך המעיטו עצמם בלשון "נחנו" ולא אנחנו, דרך ענוה והשפלה, כלשון (שמות ט"ז) "ונחנו מה".

📖 "אישי כי ידור נדר לה"
מבאר המדרש הדא הוא דכתיב "ימיו כצל עובר" ונראה לפרשו דהנה ידוע הוא הדין שהנודר צריך שיאמר "נדר לה" ולא "לה נדר" משום שמא כשיגיד לה' ימות ונמצא שאמר את שם הקב"ה לחינם ואנחנו חוששים שמא ימות וא"כ מיושב דברי המדרש הנ"ל כי הוא צריך לומר "נדר לה' ולא לה' נדר" מדוע? משום "ימיו כצל עובר" (מנחת ישראל)

📖 מטות, מסעי, דברים. (אלף כתב אות י"ט)
בג' שבועות, בין המצרים, צריכים לחזור בתשובה כדברי הרמב"ם (פ"א הלכות תענית ה"ב) ועל זאת ירמוז ג' סדרות שקוראים בג' שבועות אלו.
המטות = הוא בחינת מאין באת.
מסעי = לאן אתה הולך.
דברים = ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון.

📖 "לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה"
מי ששומר פיו, ולא מחללו, הוא בבחינת צדיק שגור, והקב"ה מקיים כל היוצא מפיו (מענינה של תורה)
📖 "וה' יסלח לה" (ל' ו')

📖 "ויקרא לה נובח בשמור"
"ויקרא לה..." כתוב בספר "חפץ חיים" בשם המקובלים, שמי שמדבר לשון-הרע, נתגלגל בכלב, לה ר"ת: לשון הרע, נובח שנובח ככלב.

מבאר ה"ספורנו" שלאשה זו נדרשת סליחה משום שהיא נדרה על דבר שאין בידה לקיים, "כי הניא אביה אותה", כיון שכאשר היא נדרה והיא לא ידעה את דעת אביה, ונדרה היה על דעת לקיים.
📖 "ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה"
שואלים, הרי זה היה לאחר המלחמה, והיה צריך לכתוב, "הבאים מהמלחמה". ומתרגמים, שאפילו יש מלחמה גשמית, עדיין יש גם מלחמה רוחנית עם היצר-הרע עד סוף ימיו, וזהו שכתוב "הבאים למלחמה" סיימתם את המלחמה הגשמית, אך עדיין אתם במלחמה הרוחנית.

פינת הניבים והפתגמים
"תחילת החכמה, שתיקה. שנית, שמיעה. שלישית, זכרונות רביעית, מעשה. חמישית, מורה"
(מבחר הפנינים, שער החכמה).
פירוש: השלב הראשון בדרך לחכמה הוא להכין עצמו לשתוק, להכין עצמו יותר לקבל מאשר להשמיע. השלב השני הוא לשמוע, לדעת להקשיב ולהפנים. השלב השלישי הוא לזכור. השלב הרביעי הוא להטמיע את הדברים על ידי יישומם הלכה למעשה. השלב החמישי הוא הוראת החכמה לאחרים.

📖 "העבירו באש, וטהרו"
מתבת "וטהרו" דרשו רז"ל, שהקונה כלי-מתכת מגוי, צריך טבילה. יש מחלוקת בראשונים, אם זה מדרבנן, או מדאורייתא, אך בכלי-זכוכית, כולם מודים שזה מדרבנן.
📖 "החיו לכם..."
פירוש יגירתו אותם, שבוזה יקראו חיים, כדי שיהיו ראויות להם להנשא לחפץ בהם.

הסידור ממשול מדרג עמי! העלון שעון גניזה. אין לעיני בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש" : http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

חינוך ילדים קודם לפרנסה

"בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם"

בני ראובן גד וחצי שבט המנשה מבקשים ממשה: "ויגשו אליו ויאמרו גדרות צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו" (במדבר לב, טז). בו ברגע משה נזף בהם ומתקן את טעותם. "בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם" (לב, כד).

משה מקדים את הילדים לפני בעלי החיים, ובעצם מחליף את הסדר.

משה לימד אותם לקח בערכים ובסדרי העדיפויות קודם המשפחה והילדים ורק אח"כ הרכוש.

מוסר השכל:

אנו צוחקים, אך האם תגיות המחירים שלנו מסומנות כראוי? האם אנחנו מעריכים נכון את הדברים שבחינו, או שגם אנו מקדימים את המקנה לטף?...

האישה, המים והתורה

לעם ישראל במדבר ניתנו שלוש מתנות: הבאר, המן וענני הכבוד.

הבאר: בזכות מרים. **המן:** בזכות משה.

ענני הכבוד: בזכות אהרון.

והנה אנו עושים זכר לענני הכבוד - שבעת ימי סוכות. עושים זכר למן - לחם משנה בשבת.

לעומת זאת לא עושים כל זכר לבאר, וזאת למרות שמבין שלושת המתנות אין ספק כי הנחוצה ביותר היא זו שניתנה בזכות מרים - הבאר.

אומר הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל:

כי מתנת המים הייתה בזכות מרים, המים הם כמו האישה. הם נמצאים בכל מקום, הכל מלא מים. אבל בדרך כלל לא רואים אותם.

בחומרי בנין יש מים, החשמל נוצר על ידי זרמי מים, הפירות והירקות ספוגים במים, אבל, כאמור, אין רואים אותם. כך גם האשה ביהדות. מגע ידה מורגש בכל, אבל בצניעות ובצורה שלא רואים אותה.

כל הישועות והברכות כחיים ובורים אינן היינו שתרמו לטעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים
רפואה שלימה יהודית בת רבקה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לר"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף שתחזור לאיתנה

מרכה והצלחה
רפואה שלימה שיש"ה וע"כ"י בת חנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לר"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשניים טובות עם בעלה גדעון

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים

מרכה והצלחה
למקסיים ורינה יפרח על הסייע לזיכוי הרבים. שזוכו לרפואה שלימה, נחת ולפרנסה טובה, שלום בית ואושר לכל ילדיהם. זיווג הגון לעדי-איידה ולאביעז-אברהם ברכה לשחר ואדר יפרח והצלחה לחניאל זצ"ל יפרח ורפואה לאברהם בן מרים

מרכות ואיחולים
יב ונעה גולדפרבר הולדת הבן ניני יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויעציל בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב. וברכה והצלחה לניצה ויניב יוספי לויקי ועופר גולדפרבר

מרכה והצלחה
לילה ציון תורג'מן על זיכוי הרבים שיזכו בבריאות בפרנסה טובה, אושר, אריכות ימים ושנים והצלחה לכל ילדיהם ולכל משפחת נתני שירוו נחת ושלווה להבדיל לע"נ דוד בן מרים

כל הישועות והברכות כחיים ובורים אינן היינו שתרמו לטעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתו והצלחת כל משפחתו שיתברכו בכל מילי דמיטב בריאות ואושר ופרנסה טובה, לרפואת חנה בת יונה לרפואת ילי בת ויקטוריה להבדיל לע"נ מיכל בת חנה

מרכה והצלחה
לע"נ הצנוע והענו ישראל אזול בן דיאמנטה ז"ל כח' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלחה
לע"נ הצנוע והענו דוד נתני בן מרים ואליעזר ז"ל כח' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלחה
לע"נ הצדיק והישר הרב יוסף אביחצירא בר מסעודה זצ"ל כח' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלחה
לע"נ הצנועה והענו מיכל בת חנה ז"ל יהי רצון שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו באביא באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרוו הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפאין בן מרים ז"ל אברהם אהרונ' בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דאד חיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו עילאי-יחזקאל דורון בן אריאלה-מזל הי"ו יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונו בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת

נעימה שלום-זהה בת מרים ז"ל שרה מורנו בת חנה יוסף ז"ל מרים נסימי בת זליכה ושבתאי ז"ל שרה כנפו בת יוכבד ז"ל לידיה רוקח בת מנטינה ז"ל מרים דוידי בת זליכה ורחמים ז"ל נימי בן דוד בת תמו ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

מנהגי ימי בין המיצרים

הקדמה

הימים שבין יז' בתמוז עד ט' באב, נקראים ימי בין המצרים והם ימי אבלות שנקבעו כזכר לחורבן בית המקדש הראשון, והשני, ועל גלותו של עמנו ממולדתו. ימי בין המצרים מתחלקים לשלוש תקופות :

- א. מיז' בתמוז עד א' באב, (דומה לאבלות של 30 יום).
- ב. מא' באב עד ח' באב, (דומה לאבלות של שבעה).
- ג. ט' באב - (דומה כמי "שמתו מוטל לפניו").

ריקוד, נגינה, שמיעת בלי זמר :

§ ריקודים ומחולות, ונגון בכלי נגינה אסורים בימי בין המצרים, שאבלות בהם היא אבלות של רבים, ויש לאסור עניינים אלו על קטנים שהגיעו לחינוך.

§ שמיעת מוסיקה מכל כלי נגינה, וכן מתוך רשם קול, אסורה בתקופה זו. ואיסור זה כולל שירה במקלה, ושמיעת שירה בפה ואפילו היא מוקלטת.

§ ילדים שלא הגיעו לחינוך, אפשר להקל ולשיר עינים, ולהשמיע להם שירים שאינם משמחים ומלהיבים.

§ בשבתות אין הגבלה על שירת וזמירות אפילו בשבת חזון, שאין אבלות בשבת.

ברכת "שהחיינו" :

§ יש להמנע מלברך "שהחיינו והגענו לזמן הזה" בימים אלו של אבלות, לכן אין לקנות ריהוט וכלים חדשים לבית, כדי להמנע מלברך "שהחיינו".

§ בגדים וכלים שאינם חשובים : לבנים, גופיות, גרביים, כסות וכדו' מותר לקנות כי אין מברכים עליהם "שהחיינו".

שבת :

§ בשבתות שלפני ר"ח אב - אם מזדמן פרי חדש רשאים לאכול אותו ולברך עליו "שהחיינו", וכן לגבי בגד חדש, ואם לא יזדמן פרי זה שוב לאחר ט' באב, ויתקלקל עד שבת - רשאים לאכול ולברך עליו. גם בימי חול עד א' באב.

תפירה וקניית בגדים וכביסה :

§ מראש חודש אב - לאשכנזים, ובשבוע שחל בו ט' באב לספרדים.

§ אסור לקנות או לתפור בגדים חדשים, אפילו אם רוצים ללבושם רק לאחר ט' באב.

§ אם יש הזדמנות מיוחדת לקנות בגד מסוים, כגון שהוא במחיר נמוך או שאין להשיגו לאחר ט' באב, יש להקל בזה.

אכילת בשר ושתית יין :

§ מרי"ח אב, בימות החול נהגו בקהילות אשכנזים והספרדים שאין אוכלים בשר, או כל תבשיל שנתבשל עם בשר. ואין שותים יין, כיוון שבימים אלו רבה האבלות. וחלק מן הספרדים נהגו כך רק בשבוע שחל בו ט' באב.

§ חולים, תינוקות וזקנים - שאכילת בשר חיונית לבריאותם מותרים בזה.

§ כמו כן לא אסרו אכילת בשר בסעודת מצווה.

§ בשבת שחל בו ט' באב, מותר באכילת בשר ושתית יין.

דברים המותרים בכל ימי בין המצרים :

§ מותר לשחות בים (בחוף נפרד כמובן), בתנאי שאין סכנה.

§ מותר לשטוף את הרצפה.

§ מותר לגזוז ציפורניים.

§ מותר לצחצח נעלים.

§ מותר להסתרק.

§ מותר לגחץ בגדים.

§ מותר לערוך תנאים (וורט) לחתן וכלה. אמנם, לאחר ראש חודש אב יחלקו כיבוד ללא סעודה.

מכל מלמד" השכלתי

ויאמר בני ג'ד... עבדיך יעשו... ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא.

לכאורה יש כאן כמה קושיות :

א) שיש כאן כפל לשון ושינוי לשון, עבדיך יעשו ועבדיך יעברו?

ב) בפסוק השני נוסף 'כל חלוץ צבא'?

ג) בפסוק הראשון כתוב כאשר אדני 'מצוה', ובפסוק השני כתוב כאשר אדני 'דבר'! וביאר המהר"י"ל דיסקין, שמשה רבינו אמר לשנים וחצי השבטים 'ונכבשה הארץ לפני ה' ואחר תשובו', כששמעו זאת הזקנים שבהם הם אמרו שגם הם רוצים ברכה לאריכות ימים שיזכו לחיות עד אשר יחזרו מהמלחמה, ולכן אמרו 'עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה', והיינו אלו שיכולים להלחם שאותם ציוה משה יעשו מלחמה כציווי משה, 'ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא וכו' כאשר אדני דבר', והיינו אלו שנחלצו כבר מהצבא (הזקנים) גם הם יעברו (ולא ילחמו) כאשר אדני דבר.

"אלף למטה, אלף למטה, לכל מטות ישראל"

תשלחו לצבא

רש"י כתב על כך : "לרבות שבט לוי".

כלומר, שלמלחמה נגד מדין נשלחו גם אלף אנשים משבט לוי.

ונשאלת השאלה: הייתכן? הרי לפי זה יוצא, שלמלחמה הלכו שלושה עשר אלף איש (כי יש בעם ישראל שלושה עשר שבטים בהתחשב בכך ששבט יוסף מתפצל לשבט מנשה ושבט אפרים).

ואילו בפסוק ד' נאמר במפורש שנשלחו רק שנים עשר אלף איש : "וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה, שנים עשר אלף חלוצי צבא".

הרא"ם משיב על כך : שאפרים ומנשה נחשבים לשבט אחד (ורק לענין חלוקת הארץ הם נקראים שני שבטים). לכן יוצא שאכן ישנם שנים עשר שבטים, כולל שבט לוי.

"ואת כלעם בן בעזר הרגו בחרב"

שואל רבי יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" - מדוע בלעם מת במיתה משונה כזאת?

אלא, בלעם חשב שהוא ראוי לנבואה ומחמת כבודו נכתבה נבואתו בתורה מצד נבואותיו של משה רבינו עליו השלום... וכדי שתתברר טעותו עשה הקב"ה שלא יתקיים בו מה שניבא על עצמו : "ותהי אחריתי כמוהו" אלא מת בחרב מיתת שפלים.

סופו הוכיח על תחילתו שכל מה שנכתבה נבואתו בתורה לא נכתבה מפני חשיבותו אלא מפני כבודם של ישראל!

מידה כנגד מידה

כל מה שהאדם עושה - למעשה לעצמו הוא עושה, ואין בורא עולם מקפח שכר בריה. סיפר הגאון רבי אברהם יונה שיינברג שליט"א ראש ישיבת 'נחלת שמואל': ילד יהודי נולד להורים במדינת ניו-ג'רזי, ההורים שלחו אותו לבית ספר יהודי. מאחר שהיה הילד ברוך כישרונות, אחר הצהריים הוסיף להתקדם וללמוד חומש, משניות וגמרא. הלימוד נעשה על ידי אברכים, שהגיעו לקדם את הילדים בתורה. ואכן הילד ב"ה גדל והתעלה בתורה ובמצוות, והיום הוא אחד האברכים החשובים במבצר התורה הגדול בארה"ב, בבית מדרש ליקווד. האברך נהג לעלות לקבר אביו בכל שנה ביום האזכרה כדי להתפלל על קברו, וכידוע שיום זה מסוגל לבנים להתפלל על קברי אבותיהם. גם באותה שנה כדרכו מדי שנה בשנה נסע האברך לבית הקברות, אולם ביציאה מהעיר היה פקק גדול ועברו כשעתיים, ולא היה נראה, שמשוה עומד להשתנות. השקיעה התקרבה, והאברך עדיין עומד בפקק. עברו מספר דקות והפקק עומד בעינו, וגם כשהגיע צאת הכוכבים, עדיין מצא את עצמו עומד בפקק האין סופי. בלית ברירה פנה בחזרה לישיבה, תוך הרגשה של החמצה בלב, על שלא זכה השנה לפקוד את קבר אביו. לאחר כשבועיים בעודו נוסע ברכבו, חשב לעצמו: "הרי השנה לא פקדתי את קבר אבי, וכעת אני כבר בדרך, ואין פקקים, אולי אסע כעת לפקוד את הציון!?" וממחשבה למעשה, תוך כעשרים דקות הגיע לבית הקברות. כשהגיע סמוך לקבר אביו, ראה, כי עומדים שם כמה יהודים אמריקאיים טיפוסיים, שחזותם מוכחת עליהם שהם ל"ע רחוקים משמירה על קלה כבחמורה. לידם עומד גוי כושי ענק ממדים וחופר קבר, ולידו נמצא ארון קבורה. הוא ניגש ושאל לפשר המחזה, והם סיפרו לו, שראש המשפחה נפטר, והם קוברים אותו, ולצורך זאת שכרו את הכושי, שהוא יטפל בקבורה, והם ישלמו לו על כך. המחשבה שגוי יקבור את היהודי עוררה חלחלה בקרבו, הוא פנה אליהם, ואמר להם: "אני מוכן להתנדב לעשות את כל הקבורה בידי. תשלמו לגוי, ואני כבר אטפל בקבורה". הם הסכימו בחפץ לב והוסיפו ואמרו: "מה אכפת לנו, מי יטפל בקבורה, העיקר שלא אנחנו". גם הגוי שמח מאוד לקבל את הכסף ללא מאמץ וטרחה. וכך האברך הפשיל שרווליו, והמשיך בחפירת הקבר, ולבסוף, הוריד לקבר את היהודי, ואמר קדיש, ובזה הסתיים חלקו. הדבר היחיד, שהאברך ידע זה את שם הנפטר ואת עיירתו. האברך הסתקרן לדעת, מי הוא אותו יהודי, בפרט שגם הוא נולד בעיירה זו. כשחזר לביתו התקשר ליהודי, שהיה הגבאי של הקהילה והוא הכיר את כל הקהילה

ובפרט שהיה לו גם קשר לכל ענייני הדת, ודאג להגברת התורה והקדושה בעיירה. לאחר דברי נימוסין, אמר האברך: "אני עדיין זוכר את פעולותיך הברוכות בעיירה, ואני מכיר לך טובה על כך. רציני לשאול אותך - האם אתה מכיר יהודי בשם פלוני?" תהה הגבאי: "מדוע אתה שואל עליו? מה הקשר שלך ליהודי הזה?". סיפר לו האברך על הנסיעה הלא צפויה לקברו של אביו, ושאותו יהודי נפטר ושהוא קבר אותו במו ידיו. שתיקה שררה מעבר לקו, ואז לאחר דקות ספורות אמר לו הגבאי: "בוודאי שאני מכיר אותו, מדובר ביהודי שבורא עולם חנן אותו בעושר רב. אך לצערי אותו עשיר תרם מכספו להרבה דברים שאינם בקדושה, אבל לא הייתה לו הזכות לתרום לדברים שבקדושה". "באחד הימים באתי אליו, וביקשתי להתרימו לדבר מצווה, אך הוא סירב בהטעימו, שהוא כבר תרם רבות למשחק פלוני וכו', והסביר שהוא מרגיש 'חיבור' ושייכות לדברים אלה, ולכן הוא תורם לדבר זה, אבל אין לו חיבור לקהילה". "יצאתי מביתו בפחי נפש, שכן חשבתי, שבכל זאת בתור אדם עשיר הוא יתרום לפחות סכום מסוים. לאחר מספר ימים פניתי אליו, ואמרתי לו: 'אומנם לך אין חיבור לקהילה, אך לילדים יש לך חיבור. אולי תאמץ לך איזה ילד, ותשלם לו את האברך שיקדם אותו?' "לזה כבר הסכים". כשגמר הגבאי את סיפורו, השתתק, ולא הצליח לסיים את המשפט, לבסוף פלט בבכי: "אותו הילד שהוא תמך בו... היית אתה..." ("ווי העמודים")

מעשה קטן של יחס יכול להציל אדם ממות :

הרב פאלוך היה יהודי קר שהשקיע רבות לקרוב צעירים חלוניים לדרך התורה. פעם אחת חכה לבחורים שיבואו ללמוד, אולם רק בחור אחד הגיע. הרב יצא עם הבחור לחפש עוד מישהו שיצטרף. ברחוב לא היה אף אחד, והרב פסק שהוא רוצה לדפק על הדלתות ולשאל אם מישהו מעונין ללמוד תורה? הבחור הרגיש בושה עצומה אבל הצטרף אליו. הם דפקו בדלת הראשונה ואדם חלוני לחלוטין פתח להם את הדלת. "מה אתם רוצים?" שאל, והם ענו: "באנו להציע לך לבוא ללמוד איתנו תורה", האיש החויר פסיד וזעה קרה פסטה את מצחו. "מה קרה?" שאלו, הוא הזמין אותם ברעדה להיכנס לחדר הפנימי, ואמר: "דעו לכם, בערב זה הגעתי למצב נפשי קשה ביותר, והחלטתי להתאבד על ידי תחילת הנה. אולם ברגע אחרון אמרתי: 'רבוננו של עולם, אם הנך קים. אנא, שלח לי מסר קטן ואני מבטיח שאחזר אליך'". תוך פני אמירת הדברים שמעתי את הדפיקות שלךם שקראתם לי לבוא ללמוד תורה". מדהים !